

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/52/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3715010026
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Patrik Príbelský, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3715010026.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Petra Tótha v trestnej veci proti obžalovanému ml. W. B., nar. XX.XX.XXXX v B. Z., bytom B., X. W. XXX/XX-X, t.č. v Resocializačnom stredisku Čistý deň, n.o., Hody 1228, okr. Galanta, stíhaného pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods.2 Trestného zákona, prejednal odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn.: 1T/6/2015 z 18.02.2015 a na verejnom zasadnutí konanom dňa 10. novembra 2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolanie obžalovaného ml. W. B.
z a m i e t a,
pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Považská Bystrica rozsudkom sp. zn.: 1T/6/2015 zo dňa 18.02.2015 uznal obžalovaného ml. W. B. za vinného zo spáchania prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods.2 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenej dobe v B. pri rieke Váh pri bikrosovom areáli si od neznámej osoby neoprávnene zadovážil a následne pri sebe a v mieste svojho trvalého bydliska na ul. X. W. XXX/XX-X v B. neoprávnene prechovával pre vlastnú potrebu v dvoch plastových vreckách o rozmeroch 4x7,5 cm vysušený rastlinný materiál zelenej farby, ktoré dňa 21.06.2014 o 18:00 h po výzve dobrovoľne vydal policajtom Okresného riaditeľstva PZ Pov. Bystrica, Obvodného oddelenia PZ Púchov, a následným znaleckým skúmaním bolo zistené, že v oboch plastových vreckách sa nachádzali časti rastlín rodu Cannabis (konopa), a to:

- v prvom plastovom vrecku o celkovej hmotnosti 0, 67 g s koncentráciou účinnej látky 14,5 % hmotnostných, teda 97 mg THC v čistom stave, ktoré množstvo zodpovedá najmenej trom obvykle jednorazovým dávkam na použitie,
- v druhom plastovom vrecku o celkovej hmotnosti 0, 52 g s koncentráciou účinnej látky 14,0 % hmotnostných, teda 73 mg THC v čistom stave, ktoré množstvo zodpovedá najmenej dvom obvykle jednorazovým dávkam na použitie,

pričom v zmysle zák. NR SR č. 139/1998 Z.Z o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov a jeho príloh rastliny rodu Cannabis - konope sú zaradené do I. skupiny omamných látok a tetrahydrokanabinol (THC) ako hlavná aktívna zložka konope je zaradený do I. skupiny psychotropných látok.

Za to mu bol podľa § 171 ods.2 Tr. zákona s použitím § 117 ods.1, § 38 ods.2, ods.3, § 36 písm. l) Tr. zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov, ktorého výkon mu bol podľa § 49 ods.1 písm. a), § 119 ods.1 Tr. zákona podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov.

Uvedený rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote odvolaním napadol obžalovaný vo výroku o treste. V písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že trest uložený súdom prvého stupňa považuje za neprimerane prísny a to vzhľadom na skutočnosti, ktoré uvádzal už na hlavnom pojednávaní, ako i vzhľadom na spôsob spáchania skutku a na jeho osobu. K trestnej činnosti sa priznal a jej spáchanie oľutoval. V minulosti nebol súdne trestaný ani priestupkovo riešený. Nachádza sa v resocializačnom stredisku. Preto sú podľa neho splnené všetky zákonné podmienky, aby súd v jeho prípade podľa § 98 Tr. zákona rozhodol o upustení od potrestania, pretože už samotné prejednanie prípadu pred súdom postačuje na jeho nápravu. Poukázal i na princíp ultima ratio pri posudzovaní trestnosti prečinov. Súd uvedené skutočnosti pri rozhodovaní o treste nebral do úvahy a rozhodol čisto formálne. Vzhľadom na uvedené skutočnosti podľa obžalovaného súdený trestný čin nedosahoval potrebný stupeň spoločenskej nebezpečnosti a už i vzhľadom na jeho umiestnenie v resocializačnom stredisku by samotné prejednanie uvedenej veci pred súdom na jeho nápravu postačovalo.

Na základe uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v časti výroku o treste a sám vo veci rozhodol tak, že od potrestania upustí, prípadne mu uloží trest nižší.

Verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, pretože tento sa napriek riadne doručenému upovedomeniu na verejné zasadnutie bez riadneho ospravedlnenia nedostavil, pričom bol na možnosť vykonania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti vopred upozornený.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že je toho názoru, že rozsudok okresného súdu je zákonný a dôvodný, a preto navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného sa na verejnom zasadnutí pridržiaval dôvodov uvedených v písomnom odôvodnení odvolania a napadnutý rozsudok navrhol zrušiť vo výroku o treste a upustiť od potrestania, prípadne uložiť trest miernejší.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd preskúmajúc napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Okresný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v § 2 Tr. por., najmä však zásady zákonného procesu - § 2 ods.7 Tr. por., práva na obhajobu - § 2 ods.9 Tr. por., voľného hodnotenia dôkazov - § 2 ods.12 Tr. por., i rovnosti strán (kontradiktórnosti) - § 2 ods.14 Tr. por. Krajský súd preto konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

Keďže rozsudok bol napadnutý len vo výroku o treste tak krajský súd konštatuje, že pri ukladaní trestu okresný súd správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy. Tiež bolo dostatočne prihliadnuté na špecifický účel trestu u mladistvých, ktorým je predovšetkým vychovať z mladistvých delikventov riadnych občanov. Súd prvého stupňa taktiež správne aplikoval ustanovenie §§ 117 a 119 Tr. zákona, keď trestnú sadzbu ustanovenú zákonom za daný delikt znížil na polovicu a trest ukladal v takto určenom rozpätí a tiež stanovil modifikovanú skúšobnú dobu, vzhľadom na to, že obžalovaný je mladistvý.

Obžalovaný namietal, že súd prvého stupňa mal rozhodnúť o upustení od potrestania, pretože s poukazom na ním uvádzané skutočnosti sa javí byť dostatočným už prejednanie veci pred súdom. Možnosť upustenia od potrestania v prípade mladistvého je v Trestnom zákone upravená v §§ 98 a 99. Podľa § 98 Tr. zákona:

Súd môže upustiť od potrestania mladistvého, ktorý spáchal prečin, jeho spáchanie ľutuje a prejavuje účinnú snahu po náprave, ak

a) vzhľadom na povahu spáchaného činu a na doterajší život mladistvého možno dôvodne očakávať, že už prejednanie veci pred súdom postačí na jeho nápravu, alebo

b) súd prijme záruku za nápravu mladistvého a má za to, že vzhľadom na výchovný vplyv toho, kto záruku ponúkol, povahu spáchaného činu a osobu mladistvého sa uloženie trestu nejaví nevyhnutné.

Podľa § 99 Tr. zákona

Súd môže upustiť od potrestania mladistvého za prečin aj vtedy, ak

a) mladistvý spáchal čin v stave, ktorý bol vyvolaný duševnou poruchou, a súd má za to, že ochranné liečenie, ktoré zároveň ukladá, zaistí nápravu mladistvého lepšie ako trest, alebo

b) sa voči mladistvému vykonáva ochranné opatrenie alebo výchovné opatrenia a na dosiahnutie účelu zákona nie je potrebné uloženie trestu.

V danom prípade pripadalo do úvahy upustenie od potrestania (a obžalovaný sa ho v tomto smere domáhal) podľa § 98 písm. a) Tr. zákona.

Krajský súd však musí konštatovať, že na takéto postupy neboli splnené vo vzťahu k obžalovanému zákonné podmienky. Obžalovaný síce spáchanie žalovaného prečinu ľutuje, avšak je sporné, či prejavuje dostatočným spôsobom snahu po náprave. Obžalovaný je síce v resocializačnom zariadení (na čo sám poukazuje), avšak nie je tam z vlastnej vôle, ale bol tam umiestnený na základe rozhodnutia súdu. Len zo skutočnosti, že sa nachádza v resocializačnom zariadení nemožno bez ďalšieho vyvodzovať, že prejavuje účinnú snahu po náprave a prejednanie vecí pred súdom postačuje na jeho nápravu. Krajský súd preto musí poukázať na skutočnosť, že v prípade upustenia od potrestania doterajší život mladistvého obžalovaného musí dostatočne odôvodňovať prognózu jeho pozitívneho vývinu a to, že sa napraví aj bez uloženia trestu. Predpokladom je bezúhonný život mladistvého pred spáchaním prečinu, ako aj po ňom. Je pravdou, že obžalovaný dosiaľ nebol súdne trestaný ani priestupkovo prejednaný. Zo spisového materiálu a teda z vykonaného dokazovania však vyplýva, že obžalovaný je od roku 2007 v evidencii sociálnej kurately. Dôvodom bolo jeho problémové správanie v škole. Obžalovaný opakovane porušal spoločenské pravidlá, bol násilný, fajčil, poškodzoval majetok a vulgárne sa vyjadroval. Jeho agresivita mala stúpajúcu tendenciu. Začal požívať návykové látky, prospech v škole nebol na požadovanej úrovni, bola mu znížená známka zo správania, prvky agresivity a vulgarity boli u neho naďalej prítomné.

V tejto situácii nie sú absolútne splnené zákonné podmienky na upustenie od potrestania, pretože vzhľadom na doterajší život obžalovaného nemožno predpokladať, že už prejednanie vecí pred súdom postačí na jeho nápravu. Práve naopak, keďže osobnosť mladistvého obžalovaného vykazuje znaky disociability a negatívne prvky v jeho osobnosti prevažujú, je potrebné a žiaduce, tak z pohľadu individuálnej, ako i generálnej prevencie, uložiť mu trest odňatia slobody.

Krajský súd musí zároveň uviesť, že všetky obžalovaným uvádzané podstatné skutočnosti vzal súd prvého stupňa riadne do úvahy pri úvahách o konkrétnej výmere trestu a určení spôsobu jeho výkonu. S prihliadnutím na okolnosti prípadu, spôsobený následok, osobu obžalovaného, možnosti nápravy, požiadavku vychovať z neho riadneho občana a skutočnosť, že odvolanie bolo podané výlučne v prospech obžalovaného, dospel odvolací súd k záveru, že trest odňatia slobody uložený súdom prvého stupňa v trvaní 8 mesiacov (teda v dolnej polovici upravenej trestnej sadzby) ako trest podmienený, so skúšobnou dobou v trvaní 18 mesiacov, je zákonný, nie je neprimeraný a takto uloženým trestom bude splnený jeho účel. Krajský súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že vzhľadom na doterajšiu minulosť obžalovaného neprichádzalo upustenie od potrestania, ani uloženie ešte miernejšieho podmieneného trestu do úvahy. Súd prvého stupňa pri ukladaní trestu tiež správne vyhodnotil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

Z týchto dôvodov odvolanie obžalovaného odvolací súd nepovažoval za dôvodné, a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.